

കുടിവെള്ളം: തൃശൂരിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളും സാധ്യതകളും

ടി.എൻ.എൻ. ഭട്ടതിരിപ്പാട്

1. കുടിവെള്ള മേഖലയിൽ ജില്ലയിൽ കുറച്ച് വികസനപ്രവർത്തനം നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇപ്പോഴും വേനൽ മാസങ്ങളിൽ ഗ്രാമീണ നാഗരിക മേഖലകളിൽ ഒരു ഗണ്യമായ ജനവിഭാഗം ഈ അടിസ്ഥാന സൗകര്യത്തിനായി കാത്തുകഴിയുന്നു. ജില്ലയിലെ 98 പഞ്ചായത്തുകളിൽ 7 നഗരങ്ങളിലും ഭാഗികമായ ജലവിതരണമുണ്ടെങ്കിലും വേനൽ മാസങ്ങളിൽ കുടിവെള്ളത്തിനുവേണ്ടി മിക്കയിടത്തും ജനങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു.

കുടിവെള്ളത്തിന്റെ ചുമതല ഏറിയ പങ്കും കേരള ജല അതോറിറ്റിയിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. അവരുടെ കണക്കപ്രകാരം നഗരിക മേഖലയിൽ 70% ആളുകൾക്കും ഗ്രാമീണമേഖലയിൽ 50% ജനങ്ങൾക്കും ഈ സേവനം ഇപ്പോൾ ലഭ്യമാണ്. പ്രധാനമായും നദികളിലൂടെ ഒഴുകുന്ന ഉപരിതലജലവും, ഭൂഗർഭജലവുമാണ് കുടിവെള്ളത്തിനായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നത്.

2. ജില്ലയിലെ വർഷപാതം സംസ്ഥാന ശരാശരിയേക്കാൾ കുറവാണ്. നവംബർ മുതൽ കാലവർഷം ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നതുവരെയുള്ള ആഴ്ചമാസത്തോളം കുടിവെള്ളത്തിനുവേണ്ടി ഗ്രാമീണ, നാഗരിക ജനസമൂഹം പലതരത്തിലുള്ള പ്രാധാന്യങ്ങളനുഭവിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള നഗരജലവിതരണ പദ്ധതികളിൽ മിക്കതും ഇപ്പോഴത്തെ വർഷിച്ച ജനസംഖ്യയുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാൻ പൊന്നവയല്ല. ഈ പദ്ധതികൾ രണ്ടു ദശകത്തിനുമുമ്പ് പൂർത്തീകരിച്ചവയാണ്. ബഹുഭൂരിഭാഗം ഗ്രാമീണ ജലവിതരണപദ്ധതികളും സാധാരണ കിണറുകളേയും, കഴൽ കിണറുകളേയും ആശ്രയിച്ചുള്ളവയാണ്.

വേനൽ മാസങ്ങളിൽ കുടിവെള്ളത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അളവ് വർദ്ധിക്കുന്നു. അതേസമയം ജല ഉറവിടങ്ങളിലെ ലഭ്യത നന്നേ കുറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് വേനൽക്കാലത്ത് കുടിവെള്ള ലഭ്യത നന്നേ കുറയാൻ കാരണം. നദികളിലെ നീരാളക്കുറവു കാരണവും പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഇത് ഉപരിതല ജലത്തെയും ഭൂഗർഭജലത്തെയും ഒരു പോലെ ബാധിക്കുന്നു.

3. കുടിവെള്ളം ഒരു സേവനമെന്നതിലുപരി ഒരു സാമൂഹിക ബാധ്യത കൂടിയാണ്. എന്നാൽ ഈ ബാധ്യത നിറവേറ്റുന്നതിൽ ഉല്ലാഭകരങ്ങളായ പോലെയുള്ള ഒരു പങ്ക് ഉപഭോക്താവിനുവേണ്ടി തന്നെ കുടിവെള്ളവിതരണത്തെ പറ്റി പരാമർശങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയൊക്കെയായിട്ടും ജനങ്ങളുടെയും ജനപ്രതിനിധികളുടെയും സമീപനത്തിൽ യാതൊരുവിധ മാറ്റവും വരാത്തത് അത്ഭുതകരമെന്ന വിശേഷിപ്പിക്കാനാകും.

ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ 1991-2000 കാലം ജലവിപ്ലവശൈലികളായി അച്ചരിക്കാൻ ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളോടൊന്നും ചെയ്തതാണ് എന്നാൽ അതിനുമുമ്പ് തികൾ രണ്ടു ദശകത്തിനുമുമ്പ് പൂർത്തീകരിച്ചവയാണ്. ബഹുഭൂരിഭാഗം ഗ്രാമീണ ജലവിതരണപദ്ധതികളും സാധാരണ കിണറുകളേയും, കഴൽ കിണറുകളേയും ആശ്രയിച്ചുള്ളവയാണ്.

1981-1990 കാലം ജലദശകമായി അച്ചരിക്കണമെന്ന ആഹ്വാനവും കേരളത്തിലെ ജനപ്രതിനിധികളും മാറിമാറി വന്ന ഭരണകൂടങ്ങളും അർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യത്തോടെ കണക്കിലെടുത്തില്ല. കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കും ജനപ്രതിനിധികൾക്കും നാളിതുവരെ കുടിവെള്ളം ഒരുത്യാവശ്യവസ്തുവാണെന്നും അത് മുടക്കം കൂടാതെ ലഭ്യമാക്കുന്നതിൽ ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടേതായ പങ്കുണ്ടെന്നുമുള്ള ധാരണ ഇനിയും ഉണ്ടാകേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

4. ജല അതോറിറ്റിയുടെതായും, ജനകീയാസൂത്രണത്തിന്റെ ഭാഗമായും ജില്ലയിൽ കുറേ ഏറെ കുടിവെള്ള പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കി വരുന്നുണ്ട്. പ്രധാനപ്പെട്ട ധനാഗമ മാർഗ്ഗം കേന്ദ്രത്തിന്റെ ദൃതഗതിയിലുള്ള ഗ്രാമീണ ജലവിതരണ പരിപാടിയാണ്. ഇതിനുപുറമെ എൽ. ഐ.സി ഹഡ്കോ അടിയായ ധനകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളും, രാജീവ്ഗാന്ധി കുടിവെ

ള്ള ടെക്നോളജിമിഷനും, നെതർലാൻഡ് സർക്കാരും കേരളത്തെ സാമ്പത്തികമായി സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.

ജില്ലയിലെ കുടിവെള്ള പ്രശ്ന പരിഹാരത്തിന് സാമ്പത്തിക സമീപകാലത്ത് ഒരു പ്രശ്നമായിട്ടില്ല. പക്ഷേ ലഭ്യമായ സാമ്പത്തികവിഹിത പദ്ധതികളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ജനങ്ങളും, ജനപ്രതിനിധികളും, ജല അതോറിറ്റിയും വേണ്ടത്ര വിജയിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. വേനൽ മാസങ്ങളിൽ കുടിവെള്ളം മുടങ്ങുമ്പോഴേ ജനങ്ങളും, ജനപ്രതിനിധികളും രംഗത്തു വരികയുള്ളൂ. ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ പരിഹരിക്കാവുന്ന പ്രശ്നമല്ല കുടിവെള്ളം. നഗരജലവിതരണത്തിലെ ജീവനക്കാരുടെ അഭാവം കൊണ്ട് ഗ്രാമീണമേഖലയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ വേഗത്തിൽ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

5. നിർവാഹണത്തിലെന്നപോലെ ആസൂത്രണത്തിലും ജനങ്ങളുടെയും, ജനപ്രതിനിധികളുടെയും സജീവപങ്കാളിത്തമുണ്ടായാലേ പദ്ധതികൾക്ക് വേഗതയിൽ ഭരണാനുമതി ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ജനകീയാസൂത്രണത്തിന്റെ ഭാഗമായി തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾ കുറെ ഏറെ പദ്ധതികൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം പൈപ്പുവൈൻ നീടാനും, കഴൽകിണർ കഴിക്കാനുമാണ്. പല ജലവിതരണ സംവിധാനങ്ങളും വേനലിൽ കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തി

ക്കാതിരിക്കാൻ ഒരു പ്രധാനകാരണം ഉറവിടത്തിലെ ജലലഭ്യതയുടെ അഭാവമാണ്. ഹാൻഡ്പംപ് ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കഴൽകിണർ പരിപാടി ഉപേക്ഷിച്ചുപറ്റ. തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾ ജലവിതരണം മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ക്രിയാത്മക നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് മുൻപോട്ടുവയ്ക്കേണ്ടത്. പക്ഷേ ജില്ലയിൽ വ്യാ

പകമായി അനുഭവപ്പെടുന്ന ജല സാക്ഷരതയുടെ അഭാവം നിമിത്തം ഒരു കോണിൽ നിന്നും ഇത്തരമൊരു മാർഗ്ഗരേഖ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്നില്ല. പദ്ധതി പ്രവർത്തനത്തിലെ ജനപങ്കാളിത്തം സാർത്ഥമാകണമെങ്കിൽ ജലസാക്ഷരത അനുവാദം.

വെള്ള മാസ്റ്റർപ്ലാനിനെ അധാരമാക്കി ധാരാളം പദ്ധതികൾക്ക് രൂപകല്പന തയ്യാറാക്കിവരുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ജനപ്രതിനിധികളുടെയും ജലസാക്ഷരതാ നിലവാരം വളരെയേറെ താഴെയായതിനാൽ തീരെ കുറച്ച പദ്ധതികൾക്കേ ഭരണാനുമതിയും സാമ്പത്തിക വിഹിതവും ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ.

സമീപകാലത്തായി സംസ്ഥാനപ്ലാനിംഗ് ബോർഡുതന്നെ ജില്ലയെ സ്വാശ്രയ കുടിവെള്ള ജില്ലയായി തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വഴിക്കും ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പൊതുവെ പറ്റാത്താൽ പദ്ധതി പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ജനപങ്കാളിത്തവും, ക്രിയാത്മക പ്രവർത്തനവും വിരളമാണ്.

വാർഡ്തല ജലസമിതികൾ ജില്ലയിൽ ഇതുവരെ രൂപീകൃതമായിട്ടില്ല. ഈ അവശ്യം വാർത്താമാധ്യമങ്ങളിലൂടെയും നേരിട്ടും അധികൃതശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും ജനങ്ങളും ജനപ്രതിനിധികളും, ഈ അവശ്യത്തെ തിരസ്കരിച്ചു കുടിവെള്ള കാര്യത്തിൽ പ്രവർത്തനം വേണ്ടിതിൻവണ്ണം കാര്യക്ഷമമായി നടത്താൻ ഒരു സംവിധാനവും നാളിതുവരെ ഉടലെടുത്തിട്ടില്ല. വാർഡ്തല ജലസമിതികൾ രൂപീകരിച്ച് അവ ക്രിയാത്മകമായി സമയബന്ധിതമായി യോഗം ചേർന്നാലേ പദ്ധതി പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പുരോഗ

തി വിലയിരുത്താനും അപാകകൾക്ക് പരിഹാരം കണ്ടെത്താനും സാധിക്കും.

ജനങ്ങളും, ജനപ്രതിനിധികളും തങ്ങളുടെ പ്രദേശത്തേക്കാവശ്യമായ പദ്ധതിയുടെ ആസൂത്രണലഭ്യതയും തുടർന്നുള്ള ദൈനംദിന നടത്തിപ്പിലും ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെടുകയാണെന്നു വേണം. ഇതിനുള്ള മുഖ്യ ഉപാധിയായിട്ടു വേണം വാർഡ്തല ജലസമിതികളെ കാണേണ്ടത്. നിലവിലുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ ഇത്തരം സമിതികളുടെ അഭാവം മുഴച്ചുകാണുന്നു.

7. പല ജലവിതരണ സംവിധാനങ്ങളുടെയും വേനൽമാസങ്ങളിലെ ദൈനംദിന പ്രവർത്തനം അശാഖ്യമാണ്. ജലവിഷയത്തിലെ വികേന്ദ്രീകരണം നാളിതുവരെ പദ്ധതിപ്രവർത്തനത്തെ സുഗമമാക്കാൻ ഉപകരിച്ചിട്ടില്ല. പരസ്യരം പഴിചാരിയ്ക്കുകൊണ്ടോ, ശിക്ഷാനടപടികൾക്കെകൊണ്ടോ പ്രവർത്തനം മെച്ചപ്പെടുമെന്ന് കരുതാൻ നിർവാഹകർ ജനങ്ങളും, ജനപ്രതിനിധികളും കുടിവെള്ളത്തോടുള്ള സമീപനത്തിൽ വ്യക്തമായ മാറ്റം വരുത്തുകതന്നെ വേണം.

കുടിവെള്ളം ഒരു സാമൂഹിക പ്രശ്നമാണെന്നുള്ള ധാരണ ഇനിയും ജനസമൂഹത്തിൽ ഉദിക്കാതിരിക്കുന്നതെയുള്ള ഇതുണ്ടാകാതിടത്തോളം കാലം പുരോഗതി മുരടിച്ച് തന്നെ നിൽക്കും.